

волвери и да имъ дойдатъ на помощъ, ако стане нужда. Четири-ма четници, отъ който единиятъ знаелъ да управлява параходъ, щомъ се даде знакъ, ще слѣзатъ при машиниста, ще го арестуватъ и ще поематъ тѣ да управляватъ машинитѣ. Други нѣколко души ще заематъ кормилото на парахода. Две групи отъ по шестъ души четници, сжщо въоръжени съ револвери, ще застанатъ отъ дветѣ страни на парахода и ще арестуватъ матроситѣ, ако тѣ рекатъ да се съпротивятъ. Пети ще запазятъ параходската каса и т. н. Всички ще слушатъ заповѣдитѣ на четника Войновски, който билъ българинъ, но офицеръ на руска служба. Той билъ и главния помощникъ на Ботева.

Наближавала решителната минута. Всички били наредени вече по мѣстата си. Ботевъ бързо се спусналъ въ своята стаичка и почналъ да се облича въ войводски дрехи. Двама четници застанали до него да му помагатъ и да пазятъ—да не дойдатъ вънкашни хора, докато той се приготви.

Въ нѣколко минути той се облѣкълъ въ хубави четнишки дрехи отъ сиво сукно, съ зелени ширити, обулъ си сърмени панталони и високи ботуши, наложилъ черенъ калпакъ съ червено сукнено дъно и съ златно лъчве отпредъ. Въоръжилъ се съ сабя и реворверъ. На врата си окачилъ бинокълъ и рогъ, а презъ рамото си премѣтналъ трицвѣтна лента. Колкото той билъ инакъ красивъ, сега, облѣченъ въ тѣзи красиви войводски дрехи, изглеждалъ още по-красивъ. А подъ накривения калпакъ очитѣ му блестяли като на лъвъ. Нѣкои отъ пжтницитѣ на парахода, които го забелязали първъ пжтъ, си помислили, че той е ромънски офицеръ.

Въ сжщото време по-настрана отъ него се облѣкла въ въстаннически дрехи и свитата му.

— Всички готови ли сте? — попиталъ Ботевъ.

— Готови сме, — отговорилъ Войновски.

— Тогава да вървимъ, — и заповѣдалъ: отваряйте вратата!

Стражата отворила вратата, и Ботевъ, а следъ него и свитата му като вихрушка се изкачили горе на кувертата и застанали предъ очитѣ на всички четници и на други пжтници на парахода. Веднага той изсвирилъ съ рога, изтеглил сабята си и изкомандувалъ съ силенъ гръмливъ гласъ:

— На оръжие, момчета!

Настаналъ шумъ и трѣсъкъ въ парахода. Всѣки четникъ се втурналъ да се облича и въоръжава. Въ единъ мигъ вратата на хамбаритѣ, гдето били повечето отъ сандъцитѣ, била изкрътена. На всѣки сандѣкъ се втурнали по 10—15 души четници. Дъски хвърчали изъ въздуха, дрънкали ножове, патрони и чанти падали по пода, всѣки грабвалъ своята пушка и дрехи, въ бъркотията нѣколко рже хващали една и сжща пушка... Обикновенитѣ пжтници, слисани и уплашени, тичали насамъ-нататъкъ и не знаели, какво да правятъ; женитѣ, изплашени отъ трѣска на оръжието, пищѣли и плачели.